

Sygn. akt III KK 627/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **L. C.**,

skazanego z art. 291 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn.

akt VI K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 stycznia 2018 r. (sygn. akt VI K (...)) L. C. został uznany winnym tego, że w dniu 1 września 2017 r. w miejscowości J., gm. J., woj. (...) nabył przedmioty w postaci dekodera S. do odbioru telewizji naziemnej w oryginalnym opakowaniu wraz z pilotem oraz dokumentacją, alkomatu wraz z futerałem, wędziska marki K, oraz wędziska marki D. o łącznej wartości 220 złotych pochodzących z czynu zabronionego dokonanego na szkodę T. Ł. i B. Ł., tj. czynu z art. 291 § 1 k.k., za który na podstawie art. 291

§ 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzono mu karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda stawka. Z uwagi na to, że wyrok zapadł w trybie art. 335 § 1 k.p.k. oskarżony ani oskarżyciel publiczny nie wniesli od wyroku apelacji.

Od powyższego wyroku kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. i art. 291 § 1 k.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie L. C. i wydaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. na posiedzeniu zgodnego z wnioskiem wyroku skazującego L. C. za popełnienie przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy czyn popełniony w dniu 1 września 2017 r. i przypisany oskarżonemu w wyroku, polegający na świadomym nabyciu przedmiotów o łącznej wartości 220 złotych, uzyskanych za pomocą czynu zabronionego, w czasie orzekania stanowił wykroczenie z art. 122 § 1 k.w., ze względu na wartość będącego przedmiotem nabycia mienia, bowiem nie przekraczała ona wysokości 1/4 minimalnego wynagrodzenia.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Nie budzi wątpliwości w orzecznictwie, ani doktrynie, że sąd rozpoznający wniosek z art. 335 k.p.k. nie jest zwolniony z obowiązku przeprowadzenia kompleksowej kontroli poprawności przedstawionych w nim uzgodnień i to zarówno pod względem zgodności ujawnionych dowodów z ustaleniami faktycznymi, jak i prawidłowości zaproponowanej kwalifikacji prawnej, a także wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych uzgodnionych rozstrzygnięć. Obowiązek taki wynika z treści art. 343 § 7 k.p.k. W razie powstania jakichkolwiek wątpliwości sąd zobowiązany jest do skierowania sprawy na rozprawę i wyjaśniania ich w trybie

procesowym na zasadach ogólnych (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 listopada 2015 r., III KK 419/15, www.sn.pl).

Sąd rozpoznający sprawę nie zwrócił uwagi na okoliczność, iż w dniu orzekania art. 122 § 1 k.w. penalizował nabywanie mienia pochodzącego z przestępstwa kradzieży, jeżeli jego wartość nie przekraczała $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. To zaś na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177) oraz stosownego rozporządzenia wykonawczego wynosiło w 2018 r. 2100 zł. Sąd Najwyższy wskazywał, iż należy uwzględniać ów wskaźnik minimalnego wynagrodzenia na czas orzekania (tak m.in. w wyroku 6 sierpnia 2015 r., II KK 209/14). Wartość nabytego mienia, jak wynika z akt sprawy opiewała na 220 zł, a więc mniej niż 525 zł. Oznacza to, że zachowanie L. C. stanowiło wykroczenie, a nie przestępstwo. Niezależnie więc od akceptacji przez niego treści wniosku Prokuratora, Sąd zobligowany był zweryfikować poprawność materialnoprawnej podstawy kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu.

W tym stanie rzeczy należało uchylić zaskarżony kasacją wyrok i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania. W postępowaniu tym Sąd zobligowany będzie, badając wniosek prokuratora, zgodność tego wniosku z obowiązującymi przepisami prawa.